

Saskia Stehouwer

Vrije uitloop

gedichten

saskia stehouwer

vrije uitloop

gedichten

inhoud

GRASMAAIERS	5
duizend manieren om mens te zijn	7
hoogtevrees	8
afslaan	9
vast	10
grijs gebied	11
kloof	12
jacht	13
brief aan onze overzeese lezers	14
JE SCHIP LATEN INVRIEZEN EN AAN BOORD BLIJVEN	17
verhalen over zij	19
<i>ik hang rond in een niemandsland</i>	20
in de wolken	21
wortels	22
windstil	23
opties	24
jonge ogen	26
laat me je tweede helft zien	27
wachtzet	28
kabel	29
achter de waterval	30

DE TIJD SCHAFT NIET	33
document	35
van voorbij de akker	36
medaille	37
daadzaken	39
gang	40
scherm	41
samenloop	42
PADVINDERS	45
gans worden	47
het licht in het water	49
viool	50
bij	51
in de coulissen	52
het rumoer van zomaar een lichaam	53
schutting	54
voor de boeg	55
verantwoording	57

grasmaaiers

duizend manieren om mens te zijn

wij staken een duif de ogen uit
hingen hem aan een paal
om zijn soortgenoten te weren

we schoten buffels neer
tot het winter werd op de vlaktes

we bezochten plekken tot ze verbleekten
en begonnen af te geven

we vergaten hoe een boom groeit

kan ik hier geboren worden
als het zand de verkeerde kant op waait
en de kevers de weg kwijt zijn

wil ik komen luisteren naar een kring van mensen
die niet weten wat ze moeten doen
met de resten

een keel werd doorgesneden
het litteken is te zien

hoogtevrees

ik zit op de tafel in een flat en eet een appel
ik woon hier zonder te weten waarom
is er iemand die met me mee wil lopen?

tussen de plek waar je nog kunt komen
voor je benzine op is
en het punt waarop het weer lukt
om het pedaal in te drukken
roeren zich de verborgen dingen

ik strek me uit tot mijn kleren afvallen
en de tafel me niet meer kan zien
van verveling begin ik te bloeden

het verleden belt op spreekt in
had je een vriend besteld?

onraad is niet de beer op de weg
maar de rat in mijn brein
die veel beter kauwt
en er de tijd voor neemt

afslaan

hij wil geen koers bepalen
maar zich vriendelijk losmaken
van de verkopers
ze vertellen hun verhaal
dwars door hem heen

hij stelt zich een reiziger voor

via het geluid van een zaag die zijn hoofd aansnijdt
tuimelt hij het zoveelste toekomstperspectief in
zijn leven glad als de huid van een tuinboon

een stropdas voor de avonden waarop hij bijna uitgaat
om dan alsnog te verkruimelen
een grote hoed voor de toeristenwijk
waar hij steeds schuin doorheen wandelt
alsof hij zich wil verontschuldigen

zijn geest de lenige fooienteller in het restaurant
die er met de buit vandoor wil

er zit een wesp op zijn lokale specialiteit
een winkelwagen ligt gewond op de stoep

het is geen dag om een taal te leren

vast

in je precieze jaren
toen je zelden buitenkwam
omdat je onder schot stond
zagen maar weinig mensen
hoe wit je haar was

als ik door de glazen deur kijk
zie ik een trillend been

we gaan graven
met de resten van een lange dag
aan onze vingers

wijzen plekken aan waar onkruid groeit
laten de thee onze tong vormen

als we de jassen aantrekken
bevrozen onze voeten

we zwieren op het ijs
tussen de hopeloos zwalkende honden
op zoek naar een lijn een bal een bot

we zullen weer naar school gaan
we zullen naar een winkel rijden
omdat het prettig is om iets te kopen
voor het op is